

**Bryssel den 13 juni 2025
(OR. en)**

**10112/25
ADD 1**

**Interinstitutionellt ärende:
2025/0164 (NLE)**

**AELE 46
MI 373
FL 21
ISL 22
N 29
ENER 240**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	13 juni 2025
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2025) 312 annex
Ärende:	BILAGA till FÖRSLAG TILL RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande en ändring av bilaga IV (Energi) till EES-avtalet (DET NYA DIREKTIVET OM FÖRNYBAR ENERGI) (Text av betydelse för EES)

För delegationerna bifogas dokument – COM(2025) 312 annex.

Bilaga: COM(2025) 312 annex

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.6.2025
COM(2025) 312 final

ANNEX

BILAGA

till

FÖRSLAG TILL RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande en ändring av bilaga IV (Energi) till EES-avtalet

(DET NYA DIREKTIVET OM FÖRNYBAR ENERGI)

(Text av betydelse för EES)

BILAGA

UTKAST TILL GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT

nr [...]

av den [...]

om ändring av bilaga IV (Energi) till EES-avtalet

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-avtalet*), särskilt artikel 98, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/759 av den 14 december 2021 om ändring av bilaga VII till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor¹ bör införlivas med EES-avtalet.
- (2) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor², rättat genom EUT L 311, 25.9.2020, s. 11 och EUT L 41, 22.2.2022, s. 37, bör införlivas med EES-avtalet.
- (3) Genom direktiv (EU) 2018/2001 upphävdes Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG³, som är införlivat med EES-avtalet och följaktligen bör utgå ur EES-avtalet.
- (4) Eftastaterna ingår inte i det bindande övergripande EU-målet för andelen energi från förnybara energikällor i unionens slutliga energianvändning (brutto) 2030. Artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001 bör tillämpas på Eftastaterna med undantag av bestämmelserna i artikel 3.1., 3.5 och 3.6. Eftastaterna ska i stället fastställa nationella vägledande mål för förnybar energi för 2030 och ska följaktligen inte tillämpa artikel 8 på unionsplattformen för utveckling av förnybar energi och statistiska överföringar. Detta utesluter inte möjligheten till framtida förhandlingar mellan Eftastaterna och EU när det gäller samarbete om målen för förnybar energi efter 2030.
- (5) Eftastaterna får tillämpa stödsystem i enlighet med artikel 4 i direktiv (EU) 2018/2001 i syfte att uppnå eller överskrida sina respektive nationella vägledande mål för förnybar energi.
- (6) I artikel 7.5 i direktiv (EU) 2018/2001 föreskrivs undantag för Cypern och Malta i form av ett lägre tröskelvärde när det gäller beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) i samband med den mängd energi som förbrukas inom

¹ EUT L 139, 18.5.2022, s. 1.

² EUT L 328, 21.12.2018, s. 82.

³ EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.

luftfarten. Island är en avlägsen ö med långa avstånd mellan Island och grannländerna. Mot bakgrund av detta särskilda geografiska läge bör samma tröskelvärde gälla för Island som för Cypern och Malta.

- (7) Om Norge är skyldigt att samråda med det samiska folket är det nödvändigt att se till att de tidsfrister för tillståndsförfarandet som avses i artikel 16.4, 16.5 och 16.6 i direktiv (EU) 2018/2001 kan förlängas med upp till ett år.
- (8) Norge och Island har stora andelar förnybar el. Norge använder främst förnybar el för uppvärmningsändamål, medan Island täcker en stor del av sitt uppvärmningsbehov från förnybara geotermiska källor och använder förnybar el där geotermiska källor inte finns tillgängliga. Det är därför lämpligt att anpassa beräkningsmetoderna för integrering av värme och kyla i direktiv (EU) 2018/2001 med avseende på Eftastaterna.
- (9) Med tanke på Liechtensteins regionala union med Schweiz, där bränslen regleras av schweiziska myndigheter och levereras av schweiziska enheter, och eftersom detta är den enda källan till leveranser av drivmedel i Liechtenstein, är det lämpligt med ett tillfälligt undantag från införlivandet av artiklarna 25–31 i direktiv (EU) 2018/2001, som innehåller regler om förnybar energi inom transportsektorn och hållbarhetsregler för förnybara bränslen. Liechtenstein följer Schweiz system med ökade biodrivmedel baserat på en CO₂-kompensationsmekanism, som är jämförbar med biodrivmedelsmålens ersättnings- och besparingseffekter. Koldioxidutsläpp från bränslen för förbränningsfordon måste kompenseras med inhemska åtgärder och åtgärder i utlandet. Artikel 37 i Liechtensteins koldioxidförordning (LR 814.065.1) och artiklarna 9 och 10 i koldioxidlagen (LR 814.065) slår fast att från och med 2024 ska 23 % av koldioxidutsläppen kompenseras. Detta undantag gäller direktiv (EU) 2018/2001 i dess lydelse före ändringen genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2413 av den 18 oktober 2023⁴. Undantaget är strängt tidsbegränsat och bör endast tillämpas till dess att en överenskommelse ingås om införlivande av direktiv (EU) 2018/2001, ändrat genom direktiv (EU) 2023/2413, med EES-avtalet. En överenskommelse bör anses ha nåtts när direktiv (EU) 2018/2001, ändrat genom direktiv (EU) 2023/2413, har införlivats med EES-avtalet.
- (10) Liechtenstein har undantagits från Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik⁵ eftersom landet inte kan tillhandahålla ursprungliga uppgifter om ”primärenergianvändning” eller ”slutlig energianvändning”. Liechtenstein får omformulera nationella statistiska uppgifter till uppgifter om primärenergianvändning och slutlig energianvändning om detta krävs enligt direktiv (EU) 2018/2001.
- (11) Bilaga IV till EES-avtalet bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Texten i punkt 41 (Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG) i bilaga IV till EES-avtalet ska ersättas med följande:

⁴ EUT L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>.

⁵ EUT L 304, 14.11.2008, s. 1.

”**32018 L 2001**: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82), rättat genom EUT L 311, 25.9.2020, s. 11 och EUT L 41, 22.2.2022, s. 37, ändrat genom:

- **32022 R 0759**: kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/759 av den 14 december 2021 (EUT L 139, 18.5.2022, s. 1).

Hänvisningar till beslut om erkännande av frivilliga system för att visa överensstämmelse med hållbarhetskriterierna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG och (EU) 2018/2001 återfinns i kapitel XVII i bilaga II.

Bestämmelserna i direktivet ska, inom ramen för detta avtal, tillämpas med följande anpassningar:

- a) Artiklarna 3.1, 3.5, 3.6, 5.4, 5.5 och 8 ska inte gälla Eftastaterna.
- b) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:
 - i) Följande stycke ska läggas till i punkt 2:

’Varje Eftastat ska fastställa ett nationellt vägledande mål för förnybar energi, uttryckt som andelen förnybar energi i den slutliga energianvändningen (brutto) 2030, som en del av sin integrerade nationella energi- och klimatplan i enlighet med artiklarna 3–5 och 9–14 i förordning (EU) 2018/1999. När de utarbetar sina utkast till integrerade nationella energi- och klimatplaner får Eftastaterna beakta den formel som avses i bilaga II till den förordningen.’
 - ii) Följande stycke ska läggas till i punkt 4:

’Från och med den 1 januari 2026 får andelen energi från förnybara energikällor av varje Eftastats slutliga energianvändning (brutto) inte vara lägre än den referensandel som anges i den tredje kolumnen i tabellen i del A i bilaga I till detta direktiv. Eftastaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa överensstämmelse med den referensandelen.’
- c) Artikel 4 ska ändras på följande sätt:
 - i) I punkt 1 ska följande mening läggas till:

’Eftastaterna får tillämpa stödssystem för att uppnå eller överskrida sina respektive nationella vägledande mål för förnybar energi som fastställs i artikel 3.2 i detta direktiv.’
 - ii) I punkt 3 ska ’unionsrätten avseende den inre marknaden för el’ ersättas med ’lagstiftningen om den inre marknaden för el som är tillämplig enligt EES-avtalet’.
- d) I artikel 5.2 ska ’unionsrätten avseende den inre marknaden för el’ ersättas med ’lagstiftningen avseende den inre marknaden för el som är tillämplig enligt EES-avtalet’.
- e) I artiklarna 4.9, 6.1, 21.7 och 22.7 ska ’artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget’ ersättas med ’artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet’.
- f) I artikel 7.5 tredje stycket ska ’, Island’ införas efter ’Cypern’.
- g) I artikel 16.4 och 16.5 ska ’eller, om Norge är skyldigt att samråda med det samiska folket’ införas efter ’exceptionella omständigheter’.

- h) I artikel 16.6 ska orden ', eller, om Norge är skyldigt att samråda med det samiska folket,' införas efter 'anläggningar'.
- i) I artikel 19.11 ska följande stycken läggas till:
 'Eftastaterna ska inte erkänna ursprungsgarantier utfärdade av ett tredjeland, utom i de fall då unionen har ingått ett avtal med det tredjelandet om ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier som utfärdas i unionen och kompatibla system för ursprungsgarantier inrättade i det tredjelandet, och Eftastaterna har ingått ett väsentligen likvärdigt avtal med det landet, och endast om det förekommer direkt import eller export av energi.
 Eftastaterna ska sträva efter att ingå de avtal som avses i första stycket.'
- j) I artiklarna 19.12 och 36.3 ska 'unionsrätten' ersättas med 'EES-avtalet'.
- k) I artikel 20.3 ska 'eller, med avseende på Eftastaterna, deras respektive nationella vägledande mål för förnybar energi som fastställts i enlighet med artikel 3.2' införas efter 'det unionsmål som fastställs i artikel 3.1 i det här direktivet'.
- l) I artikel 23.1 ska 'och beräknat i enlighet med den metod som anges i artikel 7, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel' inte tillämpas på Eftastaterna.
- m) I artikel 23.2 b ska 'eller, med avseende på Eftastaterna, om deras andel förnybar energi inom värme- och kylsektorn överstiger 60 %, kan de räkna sådana andelar som fullgörande av den genomsnittliga årliga ökningen' införas efter 'den genomsnittliga årliga ökning'.
- n) I artikel 29.1 a ska orden 'bidrag till det unionsmål som fastställs i artikel 3.1 och' inte tillämpas på Eftastaterna.
- o) Artiklarna 25–31 ska inte tillämpas på Liechtenstein förrän direktiv (EU) 2018/2001, ändrat genom direktiv (EU) 2023/2413, införlivas med EES-avtalet.
- p) Följande ska läggas till i tabellen i punkt A i bilaga I:

	Andel energi från förnybara energikällor i den slutliga energianvändningen (brutto) 2005 (S ₂₀₀₅)	Mål beträffande andelen energi från förnybara energikällor i den slutliga energianvändningen (brutto) 2020 (S ₂₀₂₀)
Island	55,0 %	64 %
Norge	58,2 %	67,5 %
Liechtenstein	7 %	24 %

- q) I punkterna 6 b, c och d i bilaga IV ska 'nationell rätt och unionsrätt' ersättas med 'nationell rätt och tillämplig lagstiftning enligt EES-avtalet'.

Artikel 2

Texterna till delegerad förordning (EU) 2022/759 och direktiv (EU) 2018/2001, rättat genom EUT L 311, 25.9.2020, s. 11 och EUT L 41, 22.2.2022, s. 37, på isländska och norska, som

ska offentliggöras i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, ska vara giltiga.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den under förutsättning att alla anmälningar enligt artikel 103.1 i EES-avtalet har gjorts*.

Artikel 4

Detta beslut ska offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel [...]

På gemensamma EES-kommitténs vägnar
Ordförande

Sekreterarna för
gemensamma EES-kommittén

⁶

*

[Inga konstitutionella krav angivna.] [Konstitutionella krav finns angivna.]

Förklaring från Eftastaterna

till beslut nr [...] om införlivande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 med avtalet

[för antagande tillsammans med beslutet och för offentliggörande i EUT]

Införlivandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 med EES-avtalet utvidgar det gemensamma regelverket för främjande av energi från förnybara energikällor till Eftastaterna. Eftastaterna ingår inte i EU:s överordnade mål för förnybar energi. Eftastaterna har dock fastställt följande vägledande nationella mål för förnybar energi:

- Island har fastställt ett nationellt vägledande mål för förnybar energi uttryckt som en andel förnybar energi av den slutliga energianvändningen (brutto) på 80 % år 2030. Islands nationella mål för förnybar energi bygger på den isländska miljö- och energimyndighetens (Umhverfisstofnun) analys och prognos fram till 2030. El- och uppvärmningssektorerna i Island bygger på 100 % förnybara energikällor i form av vattenkraft och geotermisk energi. Islands vägledande mål för förnybar energi för 2030 är sexton procentenheter högre än det nationella målet för andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) 2020.
- Den 6 november 2020 antog Liechtensteins parlament (Landtag) sin energistrategi för 2030 med ett nationellt mål på 30 % för andelen energi från förnybara energikällor. Detta mål eftersträvas på följande sätt: Cirka 17 % från inhemska förnybara energikällor (främst solceller och, där så är möjligt, vindkraft och, i mindre skala, biomassa) och cirka 13 % från importerade förnybara energikällor (e-bränslen, förnybar vätgas). Rapporteringen om måluppfyllelse sker årligen (som en del av en övervakningsrapport till Liechtensteins parlament).
- Norge har fastställt ett nationellt vägledande mål för förnybar energi uttryckt som en andel förnybar energi av den slutliga energianvändningen (brutto) på 77,5 % år 2030. Norges nationella mål för förnybar energi bygger på analyser och prognoser fram till 2030 från Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) och på interna bedömningar som gjorts av Norges energidepartement. Norges utgångspunkt är mycket hög eftersom Norge har varit en tidig aktör när det gäller förnybar energi. Samtidigt innebär detta att de mest kostnadseffektiva och lättillgängliga åtgärderna redan används. Norges vägledande mål för förnybar energi för 2030 är tio procentenheter högre än det nationella målet för andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) på 67,5 % 2020.